

“rum domine, ridiculus fortasse videbitur: tu vero intimam quamlibet animantium nosti indolem, ideoque loquar.

44. “Venerandus mihi est rerum stabilium mobiliumque creationis, perennitatis atque destructionis auctor; attamen hic etiam magistri mei thesaurus, in conspectu meo occumbens, haud est negligendus.

45. “Tu, quæso, victus tui necessitati meo corpore satisfacere velis, dimittasque istam magni sapientis vaccam, quam vitulus, die vergente, cum desiderio exspectat.”

46. Tum vero SIVÆ comes, dentium splendore cavernæ tenebras dividens, subridens regem iterum allocutus est:

47. “Mundi dominatum, in quo præter tuam non alia est umbella regia, recentem ætatem, pulchrumque hoc tuum corpus, tam multa pro re exigua deserere cupiens, mentis impos mihi videris.

48. “Si misericordia erga animalia tibi est, hæc una vacca morte tua servabitur; vivens contra, rex, cives tuos patris instar continuo ab infortuniis defendere poteris.

49. “Sin vero times magistrum tuum, igni similem, qui, hanc solam possidens vaccam, de peccato tuo indignatus foret, ejus ira a te sedari poterit, largiendo ei decies millies mille vaccas distentis uberibus præditas.

50. “Quare serva hoc tuum corpus robustum, quod continua felicitate fruetur: amplum enim regnum INDRÆ habitationi comparant, solo terræ contactu ab illa diversum.”

51. Ita locutus cum leo taceret, sonitu e caverna repercusso, mons etiam, quasi præ amore, terræ domino alta voce eandem resonavit sententiam.

52. Ministri divini sermone audito, rex, majore etiam misericordia motus, quia vacca a leone subacta turbatis oculis eum intuebatur, respondit:

53. “Servat a nece! ita insigne *Kshatri* nomen inter homines notum est. Qui huic contrarie agit, quid ei cum regno? quidve cum vita opprobrio aspersa?

54. “Quomodo magnus sapiens reconciliari poterit aliarum vaccarum donatione? scito hancce SURABHI non esse inferiorem, atque non nisi SIVÆ potentia tu eam superasti.